

Finnish
Communion
62-0204

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Ehtoollinen

Jeffersonville, IN, USA

4.2.1962

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

muodoissaan jättää heidät, niin että heillä voisi olla paljon voimaa, terveyttä ja Iankaikkinen Elämä, antaakseen valonsa loistaa tämän pahan ja avionrikkoja-sukupolven edessä, jossa me elämme, Jumalan kirkkaudeksi.

¹³⁷ Taivaallinen Isä, me esitämme Sinulle tämän viinirypäleen hedelmän. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, pyhitä se esittämään Poikasi Jeesuksen Verta, jossa meillä on: "Haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut." Suo Herra, tuon Elämän tulla meille, Iankaikkisen Elämän suuressa runsaudessa, niin että me kykenisimme palvelemaan Sinua paremmin, että meillä olisi voimaa ja terveyttä viemään meidät paikasta paikkaan, missä odotamme palvelevamme Sinua, milloin tahansa Sinä kutsut meitä. Suo nämä siunaukset Jeesuksen Nimessä, me rukoilemme. Aamen.

Ehtoollinen

¹ ...kurkussani useista, viidestätoista kokouksesta Arizonassa. Oli ihanaa aikaa. Herra Jeesus vain siunasi meitä ylenpalttisen runsaasti. He yrittivät käyttää pientä Herran sotasuunnitelmaa, uskon, että se on oikea tapa ilmaista se, mennä ja tulittaa paikkaa reunoilta ensin. Menin useita päiviä etukäteen ja minulla oli kymmenen tai kaksitoista kokousta kaikissa suurissa pääseurakunnissa, läpi Phoenixin, Sunnyslopen, Tempen ja Mesan ja sitä kautta, ja ikään kuin ampuen reunatulta kaikkialla sen ympärillä, ja sitten johdin sen kaiken viiden illan konventtiin. Ja se oli suurin konventti, mitä meillä on ollut Pohjois-Amerikassa. Se oli valtava. Suurin aamiainen ja myös juhlapäivällinen tuona iltana.

² En yksinkertaisesti voisi sanoa, kuinka monet vastaanottivat Pyhän Hengen. Oli suunnaton kuinka monet saivat Pyhän Hengen, ja kuinka monet parantuivat ja pelastuivat, se--se oli ihmeellistä. Me olemme kiitolliset Jumalalle, kun näemme tuon ajan lähestyvän. Monet suuret miehet tulivat sisälle. Eräskin...

³ Tämä on tekevä veli Nevillelle hyvää. Näin erään presbyterisaarnaajan, maamme suurimmasta presbyterisestä opistosta, tanssivan Hengessä. Oi, se oli todella jotakin, hän vastaanotti Pyhän Hengen. Ja sitten hän kertoi minulle, hän sanoi: "Sain yhden ääninauhoistasi." Hän sanoi: "Se ei ollut kovin hyvä." Hän sanoi: "Se oli jotenkin hyppivä, mutta vein sen oppilaitokseeni ja soitin sen." Ja ollen suuri psykologi siellä, hän piti heidät kaikki hiljaa. "Heidän täytyi kuulla se ainakin kerran", hän sanoi. Ja hän sanoi, että hän oli...

⁴ Ja hän sanoi alkaneensa tanssia Hengessä seurakunnassaan, sen jälkeen kun oli saanut Pyhän Hengen, ja he sanoivat: "Pastori, koska tulet opettelemaan uudet askeleet?"

⁵ Hän sanoi: "Kun seurakuntani oppii ensin tämän." Ajattelin, että se oli melko nokkelasti sanottu, tähän tiedätte presbyterisen hierarkian. Kyllä, hän sanoi: "Kun seurakuntani oppii tämän." Niinpä se on hyvä asia. Aivan kuin pieni lapsi, kaikki on aivan uutta, ja kuitenkin hän on ollut... No niin, tähän tiedätte, mikä hänen täytyy olla, ollakseen

psykologian professori suurimmassa presbyterisessä oppilaitoksessa Bostonissa, suurimmassa, mitä Yhdysvalloissa on.

⁶ Näin erään Mayon johtavista sydänkirurgeista saarnaavan Evankeliumia Hengessä ja puhuvan kielillä. Oi, näin erään toisen spesialistin, joka oli seitsemännen päivän adventisti, hän myös oli sydän- ja kurkkuspecialisti, ja hän, vanha mies, sai Pyhän Hengen kasteen. Hän vastaanotti Sen. Eräänä iltana laskin kädet hänen päälleen siellä kentällä, ja hän vastaanotti Pyhän Hengen. Niinpä me olemme... Herramme teki niin monia asioita, joista olemme kiitollisia ja erikoisesti nähdessämme sen tällä kerralla.

⁷ Sitten sanoin heille: “Käsitätkö, mikä hetki tämä on, kun nukkuva neitsyt alkaa pyytämään öljyä?” Se oli aika, jolloin Ylkä tuli, ja ihmiset, ne, jotka olivat valmiit, menivät sisälle. Oi, olen niin iloinen tietäessäni, että me elämme täällä viimeisissä päivissä. Näettekö? Uskon, että me elämme yhdessä kaikkein valtavimmista ajoista, mitä maailma koskaan on tuntenut, aivan Herran Tulemuksen aatossa. Eikö se olekin ihanaa? Ajatella, että melkein minä hetkenä tahansa nyt, koko Kirjoitus on aivan täyttymäisillään! Ja niin me odotamme Häntä millä hetkellä tahansa. Ja meidän tulee elää sen kaltaisen odotuksen vallassa, että se voisi tapahtua milloin tahansa. Olkaa rukoilevia, valmiita!

⁸ Eräässä haastattelussa tänään, tapasin erään lähetyssaarnaajan Formosalta, urhoollisen naisen, seitsemänkymmentäkolmevuotiaan, ja häntä voisi luulla noin neljäkymmentäviisivuotiaaksi. Ja hän on yhä neiti, ja hänen on täytynyt olla kaunis nuori tyttö. Ja hän sanoi kasvaneensa kristillisessä kodissa, missä “kyllä” tarkoitti kyllä ja “ei” tarkoitti ei. Ja hän kasvoi sellaisen jyrkän opetuksen alaisena. Ja hän sanoi: “Veli Branham, noin kahdeksanvuotiaana, ajattelin, että annoin elämäni Herralle Jeesukselle.” Hän sanoi: “Noin kaksitoistavuotiaana, eräs tietty kirkkokunnallinen saarnaaja houkutteli minua, että minun täytyy saada toinen siunaus”, ja hän sanoi, että hänet kauheasti petettiin siinä. Mutta hän sanoi: “Noin seitsemäntoistavuotiaana minä todella vastaanotin Pyhän Hengen.” Ja nyt hän on takaisin täällä, yrittäen herätellä joitakin näistä nukkuvista baptistikirkon jäsenistä. Ja hän sanoi että, jos oli mitään, minkä hän oli nähnyt olleen “kuolleen”, ja hän on itse baptisti, hän sanoi: “Niin nämä kuolleet baptistikirkot täällä ovat niitä.” Hän kutsui niitä “ruumishuoneiksi”.

¹³³ Nyt vain hetki hiljaisessa rukouksessa jokainen meistä, rukoilkaa minun puolestani sillä aikaa, kun rukoilen teidän puolestanne. [Veli Branham on hetken hiljaa.]

Suo nämä pyynnöt, Kaikkivaltias Jumala. Anna anteeksi rikkomuksemme, niin kuin me annamme niille, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan. Tätä me pyydämme Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

¹³⁴ Nämä pienet palaset ovat happamatonta leipää, joka on valmistettu ilman rasvaa, mausteita ja niin edespäin, joka esittää Herran ruumista. Se ei ole pyöreä, se on kokonaan rikottu palasiksi. Se on siksi, että se tarkoittaa Hänen murrettua ruumistaan, joka murrettiin meidän tähtemme. Ja suokoon Jumala siunauksensa jokaiselle, joka siitä syö, No niin, se ei ole tuo ruumis... se esittää tuota ruumista... Minulla eikä kellään muullakaan ole mitään voimaa tehdä siitä mitään muuta kuin leipää. Vain Jumala yksin. Ja sitä Hän käski meitä tekemään, syömään tämän leivän ja juomaan tämän maljan viiniä. Kumartakaamme nyt päämme.

¹³⁵ Kaikkein pyhin Jumala, jonka palvelijoita me olemme, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, pyhitä tämä leipä sen aiottuun käyttöön, saamaan meidät, kun syömme sen, muistamaan, että meidän Herramme oli ristiinnaulittu ja Hänen ruumiinsa, kallis ja pyhä niin kuin oli, oli sekoitettu haavoilla ja orjantappuroilla ja nauloilla, meidän tähtemme, että Hänen reväistyn ruumiinsa kautta tulisi Henki, joka antaa meille Iankaikkisen Elämän. Voikaamme me, Herra, kun syömme tämän, saada armon tehdä matkaa, niin kuin Israelilla oli neljäkymmentä vuotta erämaassa, eikä yhtään heikkoa ollut heidän joukossaan. Isä Jumala, suo tämä, kun me rukoilemme Sinua pyhittämään tämän leivän, happamattoman leivän, sen aiottuun tarkoitukseen. Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹³⁶ Uuden Testamentin malja, Veri. Ajattelen tuota laulua: “Aina siitä lähtien, kun näin tuon virran, joka haavoistasi virtaa, lunastava rakkaus on ollut aiheenani, ja on oleva, kunnes kuolen.” Kun näen tämän viinirypäleen veren, tiedän sen edustavan sitä Verta, joka tuli esiin Herran Jeesuksen ruumiista. Voikoon jokaisella, joka juo tästä, olla Iankaikkinen Elämä, voikoon sairaus poistua heidän ruumiistaan, voikoon väsymys, heikkous, ahdistus, voikoon perkele kaikissa

ulos hiljaa. Ja sitten olkaa kanssamme jälleen keskiviikkoiltana ja sunnuntaiaamuna ja sunnuntai-iltana. Jos voitte viipyä ottaaksenne ehtoollisen kanssamme, niin olemme iloiset, jos teette sen. Sitten välittömästi tämän jälkeen tulee olemaan kastepalvelu, ja se on oleva noin viidentoista, tai enintään kahdenkymmenen minuutin kuluttua, luulisin. 1 Korinttolaiskirjeen 11. luku, 23. jae.

Sillä olen saanut Herralta sen, minkä myös toimitin teille, että Herra Jeesus samana yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän:

Ja kun hän oli kiittänyt, hän mursi sen, ja sanoi: Ottakaa, syökää; tämä on minun ruumiini, joka on murrettu teidän tähtenne: tehkää tämä minun muistokseni.

Samalla tavalla myös hän otti maljan, kun hän oli aterioinut, sanoen: Tämä malja on uusi testamentti minun veressäni: tämä tehkää, niin usein kun te sen juotte, minun muistokseni.

Sillä niin usein kuin te syötte tämän leivän, ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa siihen asti, kunnes hän tulee.

Sen vuoksi kuka tahansa syö tämän leivän, ja juo tämän Herran maljan arvottomasti, on oleva syyllinen Herran ruumiiseen ja vereen.

Mutta tutkikoon ihminen itsensä, ja niin syököön tästä leivästä ja juokoon tästä maljasta.

Sillä hän, joka syö ja juo arvottomasti, syö ja juo tuomion itsellensä, ollen erottamatta Herran ruumista.

Sillä tästä syystä monet ovat heikkoja ja sairaita keskuudessanne, ja monet nukkuvat.

Sillä, jos me tuomitsisimme itsemme, ei meitä tuomittaisi.

Mutta, kun olemme tuomitut, me olemme Herran kurittamat, ettei meitä maailman kanssa tuomittaisi.

Sen vuoksi, veljeni, kun te tulette yhteen syödäksenne, odottakaa toinen toisianne.

⁹ Minä sanoin: “No niin, arvaan, että kun olet taistelurintamalla...” Ajattelen, että hän on nyt... Vain ajatelkaa minua, olen viidenkymmenen kahden ja hän oli ulkona lähetyssaarnaajana ennen kuin minä synnyin. Ja sitten ajattelin, että olin tulossa liian vanhaksi menemään kentälle. Ja se saa minut ajattelemaan: “Oi, anna minulle anteeksi, Herra.”

¹⁰ Ja hän, hieno, niin kirkas ja säihkyvä kuin olla voi. Ja sitten hän kertoi minulle kokemuksiaan matkan varrelta, ja kuinka Evankeliumia tarvittiin Formosalla ja Kiinassa ja Japanissa ja niin edelleen. Niinpä he lähettivät hänet takaisin kentältä sanoen: “Et voi mennä kentälle sen jälkeen kun olet yli seitsemänkymmenen”, tiedättehän. Niinpä he lähettivät hänet takaisin. Mutta hän ei tule olemaan hiljaa, hän menee kaikkiin näihin baptisti-konventteihin. Ja hän sanoi: “Billy Graham”, hän sanoi, “se tapa, miten hän julistaa baptistien sanomaa, baptistikirkko on velkaa sen hänelle.” Hän sanoi: “Hän ei vie heitä tarpeeksi pitkälle, että he saisivat Pyhän Hengen.” Oi sisar, pysy sinä sen kanssa. Se on hyvä. Hän sanoi, ettei hän antanut noiden kiinalaisten siellä vain kulkea mukana ja sanoa: “Me uskomme Jeesuksen Kristukseen.” Hän sanoi: “Se on hyvä”, mutta hän pani heidät viipymään siellä, kunnes jotakin tapahtui, ja sitten heistä tuli todellisia kristittyjä.

¹¹ Minä sanoin: “Sillä tavalla se tapahtuu, sisar. Vain kerro heille ja anna heidän viipyä, kunnes jotakin tapahtuu.”

¹² Mitä jos apostolit olisivat sanoneet, sanokaamme yhdeksän päivän kuluttua: “Me uskomme että meillä on Se, ottakaamme Se vastaan uskosta ja menkäämme eteenpäin työmme kanssa.” Näettekö, se ei olisi koskaan onnistunut. He odottivat siellä, kunnes tiesivät että jotakin tapahtui. Ja vaikeutena kanssamme tänään on se, että me emme viivy tarpeeksi pitkään. Siksi me jälkeinpäin voimme elää minkä kaltaista elämää tahansa ja tehdä kaikenlaista, eikä se vaivaa meitä, koska me emme viivy siellä tarpeeksi pitkään. Tänään me olemme sisällä, huomenna ulkona ja tällä tavalla ja tuolla tavalla. Jos me jäämme tarpeeksi pitkään, kunnes tulette sisälle ja suljette oven takananne, silloin te tulette jäämään sinne. Teidät on sinetöity lunastuksenne päivään asti. Olen niin iloinen siitä.

¹³ Ja meillä oli suurta aikaa, niin kuin sanoin, Phoenixissa, ja läpi tuon laakson ja monet kristityt siellä, monet heistä, pitivät kiinni kalliista elämästä.

¹⁴ Ja menin ylös sinne Etelävuorelle, vaimoni kanssa, joka istuu siellä takana, eräänä päivänä kun ystävät... Veljeni Doc piti huolta kahdesta työstä, ja veli ja sisar Wood huolehtivat pojasta, ja minulla ja vaimollani oli toinen kuherruskuukausi. Ja hän sanoi: "Bill, tiedätkö, että tämä oli enemmän kuherruskuukausi kuin se ensimmäinen." Hän sanoi: "Ensimmäisellä kerralla mennessämme kuherruskuukaudelle, niin ainoa asia, mitä tein, oli istua leirissä ja odottaa, että tulisit metsästämistä."

¹⁵ Minä käytin jonkinlaista pientä sotasuunnitelmaa, tiedättehän. Minä ajattelin: "Hyvä on, minulle ei ole paljon rahaa. Olen säästänyt leivinjauherasiaan tarpeeksi mennäkseni metsästysmatkalle ja sitten menisin myös naimisiin tuona syksynä." Niinpä ajattelin: "Minäpä lyön kaksi kärkeä yhdellä iskulla", tiedättehän. Menisin metsästysmatkalle, ja se olisi myös kuherrusmatka, tiedättehän, ja niin me yhdistimme ne. Mutta tällä kerralla me otimme hyvityksen sille ja todella menimme kuherrusmatkalle ja se oli hienoa aikaa.

¹⁶ Ja monet heistä tulivat täältä Tabernaakkelista, uskon, että veli Fred Sothmann, hänen perheensä on siellä takana, ja veli Tom Simson ja he ja veli Maquire, ja meillä kaikilla oli suurta aikaa Herrassa.

¹⁷ Ja niin me menimme ylös sinne Etelävuorelle, joka on suoraan etelään Phoenixista, ja me menimme sinne ylös, pois tuosta paineesta. Oi! Nykyaikaisen kaupungin paineesta! Ei ole ihme, kun ihmiset alkavat lisääntyä maan päällä, niin synti ja väkivalta tulevat sisälle. Ja katselin sieltä ylhäältä, me istuimme siellä korkealla, josta saatoimme nähdä Phoenix-laakson, ja sanoin vaimolleni: "Ihmettelenpä kuinka monta kertaa, sinä aikana kun olemme istuneet täällä nämä viisitoista minuuttia, on Herra Nimeä käytetty turhaan tuossa kaupungissa?"

¹⁸ Tuolla metropolin alueella, mukaan lukien Tempe ja Sunnyslope ja nuo paikat siellä, oletan, että siellä on ainakin miljoona ihmistä tuossa laaksossa. Minä sanoin: "Kolmesataa vuotta sitten ei täällä ollut mitään muita kuin kaktuksia ja kojootteja. Ja luultavasti Herran silmissä olisi parempi, jos oltaisiin takaisin sillä tavalla." Niin se on. Vaikkakin tuo

Sinä sanoit: "Kun te tulette yhteen, odottakaa toisianne." Jumala, jos tässä seurakunnassa on syntiä, missä tahansa, niin rukoulen, että Jeesuksen Kristuksen Veri erottaisi tuon miehen, tuon naisen, pojan tai tytön synnistänsä. Ja Isä, rukoulen itseni puolesta, että Sinä erottaisit minut jokaisesta epäilyksestä, jokaisesta synnistä, jokaisesta epäuskosta, mistä tahansa. Me tiedämme, että epäusko on syntiä. Se on ainoa olemassa oleva synti. "Joka ei usko, on jo tuomittu." Ja ainoa synti, mikä on olemassa, on olla uskomatta Jumalan Sanaa. Ja Isä, jos minussa on mitään epäuskoa, anna minulle anteeksi, Oi Jumala, niin kuin sitä on paljon, ja rukoulen, että Sinä antaisit anteeksi minulle. Anna anteeksi seurakunnalleni, jonka Sinä olet antanut minulle tänä iltana ja ruoki heitä Sanalla. Suo se.

¹³⁰ Ja ottaessamme nämä pieneksi muistoksi Hänen runnellusta ruumiistaan, joka on noussut kuolleista ja elää aina ja iankaikkisesti keskuudessamme, voikaamme vastaanottaa ehtoollinen Häneltä, Herra, Pyhän Hengellä kanssakäyminen. Suo se, Isä. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹³¹ No niin, teille, joiden täytyy mennä, ja jotka ette voi jäädä noin viideksitoista minuutiksi ehtoollista varten... Meitä ei ole monia ja me otamme ehtoollisen. Se ei ole mikään suljettu ehtoollinen. Se on absoluuttisesti jokaiselle kristitylle uskovalle. Jumalalla ei ole mitään rajaa vedettynä baptistien, metodistien ja niin edelleen välille. Me olemme kaikki yhdellä Hengellä kastetut yhteen Ruumiiseen ja olemme Jumalan Kuningaskunnan kanssa kansalaisia. Ja jos joukossamme on joku vieras, en ole täällä kovin paljon, enkä tiedä ketkä ovat jäseniä ja ketkä eivät. Muistakaa, ei ole väliä mihin kirkkoon kuulutte, sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa. Ei kuitenkaan ole muuta kuin yksi Seurakunta, ettekä te liity Siihen, te synnytte Siihen. Oikein. Te synnytte sisälle tähän Jumalan Seurakuntaan. Ja me rukoulemme, että te vastaanottaisitte Kristuksen tänä iltana, olette kanssakäymisessä Hänen kanssaan, kun me muistamme Hänen murrettua ruumistaan, ottaessamme nämä pienet pääsiäisen vertauskuvat, ja voikoon Jumala vihmoa sydämemme ja omantuntomme Verellä.

¹³² Me tuomme esiin ehtoollisen nyt ja luemme 1. Kor. 12. luvusta. Ja me otamme ehtoollisen välittömästi tämän jälkeen ja luotamme siihen, että Jumala tulee siunaamaan teitä runsaasti. Sitten niin pian, tai ennen kuin luemme sen, jos teidän täytyy mennä, niin hyvä on, voitte mennä

iltana niitä, jotka eivät tunne Sinua Pelastajanaan, voikoot he löytää Sinut tänä iltana, ja kun he tulevat tähän kasteveteen sen muistoksi, tunnustaen tälle uskovaisten ruumiille että he uskovat sen, että Jeesus Nasaretilainen oli syntynyt neitsyt Mariasta ja oli tapettu, Pontius Pilatuksen ristiinnaulitsemana, ja oli Jumalan ylösnostama kolmantena päivänä, ja istuu Hänen Majesteettinsa oikealla kädellä, tänä iltana, aina eläen suorittaen esirukouksia.

¹²⁶ Suo Herra, että tuo henkilö tottelisi Raamatun käskyä: “Katukaa, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi antamiseksi. Sillä ei ole toista Nimeä Taivaan alla annettu ihmisten keskuudessa, jonka kautta teidän täytyy pelastua.” Oi Jumala, voikoot ihmiset nähdä sen vilpittömyyden ja Sanan lujisuuden, että “ei ole toista Nimeä Taivaan alla annettu ihmisten keskuudessa, jonka kautta teidän täytyy pelastua, kuin Jeesuksen Kristuksen Nimi.” Sen vuoksi, niin kuin tuo apostoli sanoi: “Katukaa, jokainen teistä ja olkaa kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntien anteeksi antamiseksi, ja te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä lupaus on jokaiselle aikakaudelle, niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme kutsuu.” Suo se, Herra, että paljon kutsuttaisiin tänä iltana.

¹²⁷ Ja Herra myös sanoi: “Ei kukaan voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni häntä vedä ja kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, tulevat Minun tyköni. Minun lampaani kuulevat Minun Ääneni.” Vierasta, jos vieras puhuu äänellä, joka ei ole kirjoituksen mukainen, niin nopeasti lampaat tunnistavat sen. Oi Jumala! Ja jos se on Sinun Äänesi, Raamattu, mitä Raamattu sanoo, niin jokainen lammas tulee kuulemaan Sen, koska Se on lammasten Ruokaa. He ovat olleet kanssakäymisessä, he tietävät, minkä kaltaista Ruokaa Isä ruokkii. “Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.” Suo Herra, että monet tulevat näkemään ja ymmärtämään, ja tulevat Sinun tykösi tänä iltana.

¹²⁸ Ne jotka ovat ilman Pyhää Henkeä, voikoot he olla siirtämättä sitä hetkeäkään. Tunnin päästä voi olla liian myöhäistä. He eivät ehkä ole täällä.

¹²⁹ Ja Isä, kun me nyt olemme kokoontuneet pöydän ympärille ottaaksemme tämän, mikä esittää Sinun runneltua ruumistasi, me rukoilemme, että jos keskellämme on syntiä, anna meille anteeksi Herra.

kaupunki on kaunis, jonka he ovat rakentaneet sinne, kauniine koteineen. Mutta olisi hienoa, sille olisi parempi, jos miehet ja naiset siellä kävelisivät ylös ja alas katuja kädet ilmassa, ylistäen Jumalaa ja kiittäen Häntä. Mutta sen sijaan, se on kiroilua, hälinää, juomista. Antakaa vain sivilisaation tulla sisälle, ja pahuus on siellä.

¹⁹ Minä sanoin: “Kuinka monta aviorikosta on tehty eilen illalla, viime yönä tässä kaupungissa! Kuinka monia juopuneita! Kuinka monet kodit... Kuinka monia järjestyksenvastaisia asioita on tehty viimeisen tunnin aikana tässä suuressa kaupungissa!”

²⁰ Ja vaimo sanoi minulle, luulen hänen sanoneen jotakin tällaista: “Mitä hyötyä sitten oli tulla tänne? Miksi jätit kodin tullaksesi tänne?”

²¹ Silloin sanoin: “Tässä se on. Kaikesta tuosta huolimatta, mikä varmasti on enemmistönä, siellä on myös pieni vähemmistö. Kuinka monia uskollisia rukouksia on noussut sieltä eilen illalla, tulevien kokousten puolesta?”

²² Ja Hän oli niin hyvä meille, että kirkot olivat tupaten täynnä ennen auringonlaskua, että te ette voineet päästä pihallekaan paikan ympärillä. Ja nuo organisaatiot ja niin edelleen, ja Herra vuodatti Henkensä ja siunasi heitä. Enkä pidätellyt mitään iskuja, jatkoin vain suoraan iskemistä Evankeliumilla. Ja joskus tietenkin, se on melko karskeaa, mutta se on ainoa tapa, miten tunnen sen. Jos se on karkeata täällä, tulee se olemaan karkeampaa tuomioistuimen ääressä, missä meidän täytyy vastata siitä. Niinpä kokonaisuutena, se oli ihana asia. Ja me haluamme kiittää seurakuntaa täällä rukouksista ja mukanamme olemisesta ja meidän pitämisestämme lähellä ristiä.

²³ Ja nyt sitten tultuamme takaisin tänne kotiin, olisin tullut tänä aamuna ehkä rukoillakseni joidenkin sairaiden puolesta. Minulla on monia haastatteluja odottamassa, joista joitakin olen voinut tavata viimeisten parin päivän aikana, jotka olen ollut täällä, jotka ovat odottaneet kuukauden siitä lähtien, kun olen ollut poissa. He yrittävät tavoittaa heidät niin pian kuin voivat, noista eri paikoista, joihin he ovat majoittuneet.

²⁴ Ja jos Herra suo, niin noin parin viikon kuluttua menen Tucsoniin, joka on siellä etelämpänä. Ja tällä kerralla ne ovat liikemiehet, joten voitte rukoilla tämän puolesta... En koskaan halua tehdä mitään ennen

kuin ensin uskon, että se on Herran tahto. Nyt seuraava konventti tulee olemaan Modestossa, ja sitten sieltä Washingtoniin, Washingtonin osavaltioon ja Zurichiin ja sitten Palestiinaan ja edelleen Etelä-Afrikkaan. Ja se kaikki tapahtuu tämän ja kesäkuun välillä. Ja minut on kutsuttu puhujaksi kaikkiin näihin konventteihin. Ja se voi antaa minulle tilaisuuden päästä uudestaan Etelä Afrikkaan. He kutsuvat, joka kuukausi me saamme kutsuja. Mutta jos yksi...

²⁵ Siellä on suuri jakautuma seurakunnissa, helluntaiseurakunnissa. Ja jos te menette yhdelle puolelle, ei toinen halua olla missään tekemisissä sen kanssa. Eivätkä ne halua olla yhteistyössä, joten olen nyt seissyt syrjässä noin viisi vuotta, sydämessäni kutsu mennä. Ja nyt, ehkä jos liikemiehet haluavat viedä minut sinne, vain tarpeeksi tullakseen perustetuksi, se on molemmilta puolilta, näettehän, ja niinpä se saa heidät kaikki tulemaan mukaan. Heidän täytyy kaikkien tulla yhteistyöhön siinä, koska kyseessä ovat heidän seurakuntiansa rahalliset tarpeet, joten heidän täytyy tulla pelastaakseen kasvonsa, näettehän. Niinpä ehkä se saattaa olla Herran tahto, en kuitenkaan tiedä sitä. Se kuulostaa hyvältä, mutta en tiedä.

²⁶ Ja sitten, veli Borders antoi minulle kutsut tälle vuodelle. Ja suoraan sanoen, se oli kaksi kertaa tämän paksuinen kirja, kutsuja, joita on tullut viime joulusta lähtien. On liikaa inhimilliselle mielelle yrittää selvittää sitä, joten en ottanut vastaan yhtään niistä. Tulen vain ottamaan yhden kokouksen ja sitten odotan nähdäkseni, minne Herra kääntää minun mennä sieltä, sitten menen seuraavaan ja seuraavaan, minne tahansa Hän kääntää minun mennä. Niinpä rukoilkaa puolestani.

²⁷ Muistan viime vuonna, siellä sisar Coxin luona, kun veli Arganbright kutsui minua tälle matkalle ylös Anchorageen. Mitä jos olisin mennyt sinne vain olettaen, että se oli oikein?

²⁸ No niin, ajattelin tuota 'edellyttämistä' [olettamista], saarnasin tuosta aiheesta. Kun menin sinne, sanoin ääninauhojen tekijöille: "Älkää ottako ääninauhoja. En mene sinne ääninauhojen tähden. Menen saarnatakseni samoista aiheista, joista olen saarnannut täällä." Uskon saarnanneeni yhden, jonka olin saarnannut täällä, ja muut niistä olivat kaikki uusia. Ja veli Maguire sai ne kaikki.

²⁹ Edellyttäminen. Niinpä jos olisin mennyt sinne olettaen, olisi se varmasti ollut erilaista, kuin mitä se oli, tuo näky ei olisi täyttynyt.

Veri ja Ruumis, ne ovat Henki ja Sana sekoitettuna uskon kanssa, on yhtä kuin Iankaikkinen Elämä. "Hänellä, joka syö Minun lihani ja juo Minun Vereni, on Iankaikkinen Elämä, ja Minä nostan hänet ylös viimeisenä päivänä." Siinä se on teille. Mitä se on? Herran ehtoollinen. Sana ja Henki, tämä Elämä on Veressä, Sana ja Henki on yhtä kuin Iankaikkinen Elämä, uskosta Herraan.

¹²² Tässä on rukoukseni, kun näen lopun lähestyvän ja näen, että millä hetkellä tahansa jotakin voi tapahtua ja tiedän, että me emme ole kaukana Herran Tulemuksesta. Herra, silloin Herran Jeesuksen, Jumalan Pojan Nimessä, salli minun ottaa Sana, Miekka, ja heiluttaa sitä sen uskon kanssa, joka minulla on ja leikata tieni jokaisen demoni-voiman lävitse, kunnes näen Jeesuksen, Hänen Sanansa kanssakäymisellä.

¹²³ Olkaa kanssakäymisessä Hänen Sanansa kansaa. "Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani teissä, silloin pyytäkää Minulta mitä tahdotte, ja se tullaan tekemään teille." Kuinka kaunista! Siinä on todellinen ehtoollinen Sanan ja Hengellä, uskolla nitoen Sen yhteen: "Pyytäkää mitä tahdotte, ja se tullaan tekemään teille." Rukoilkaamme.

¹²⁴ Armollinen ja Ylhäinen Pyhä Isä, Jumala, suuri MINÄ OLEN, El Shaddai, Abrahamille. Oi Jumala, kuinka tämä suuri Herran ehtoollinen [kanssakäyminen] onkaan yhtä kuin Iankaikkinen Elämä, ja kuinka se rokottaakaan ylpeyttä vastaan, kuinka se rokottaakaan epäuskoa vastaan, kuinka se rokottaakaan maailman syntiä vastaan! Se on kanssakäyminen, Jumalallisessa rakkaudessa Taivaallista Isäämme kohtaan. Ja kuinka meillä Jeesuksen Kristuksen vanhurskauden kautta on pääsy tähän pöytään. Ja me rukoilemme, Herra, että Sinä antaisit jokaiselle meistä pääsyn tänä iltana, Hengessä. Anna meille anteeksi. Ja me haluamme meidän hengellisten ruumiittemme kasvavan. Me emme välitä liittymisestä johonkin seurakuntaan tai kirkkokuntaan. Me haluamme rakentaa hengellistä ruumista, rokotuksella syntyä vastaan, ollaksemme sillä paikalla, ettei enää ole mitään halua tehdä väärin, ja paikalle, missä Pyhä Henki voi ottaa oman Sanan keskellämme ja puhua Sen aivan yhtä tuoreena kuin Se oli puhuttu tuona päivänä, koska Se on sama Henki, joka oli Herrassa Jeesuksessa. Minä rukoilen Isä, että Sinä antaisit sen meille.

¹²⁵ Tuo hetki on lähestymässä. Juuri sillä hetkellä, kun me emme tiedä, on tuo viimeinen pelastuva. Mutta rukoilen Herra, jos täällä on tänä

ulos maasta.” Hän oli varma siitä, että hän oli oikeassa. Hän tiesi olevansa oikeassa. Mutta katsokaahan, hän oli väärässä.

¹¹⁶ Ja tässä oli Miika, yksi neljäsataa vastaan ja hän sanoi: “Jos te menette sinne, tulee Israel hajotetuksi ja on ilman paimenta.”

¹¹⁷ Ja nuo toiset sanoivat: “Menkää, Herra on kanssanne!” No niin, asiallisesti, he olivat oikeassa, tuo paikka kuului Israelille. Mutta Herran Sana oli tuominnut Ahabin, joten kuinka voisi Jumala siunata sitä, minkä oli tuominnut?

¹¹⁸ Siinä se on tänään. Näettekö? Ehtoollisen Sana oli Miikassa. Jos te nyt olette kanssakäymisessä Jumalan kanssa, ottamalla todellisen ehtoollisen, ja tuo henki teissä on eri mieltä tämän Sanan kanssa, niin silloin te ette ole kanssakäymisessä Jumalan kanssa, te olette kanssakäymisessä perkeleiden kanssa. Ja he ovat niin jäljitteleviä! Raamattu sanoo: “Viimeisissä päivissä he tulisivat melkein pettämään Valitutkin, jos se olisi mahdollista.” Mutta, “Taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani ei katoa.” Ja niin kuin Paavali sanoi Gal. 1:8, “Jos enkeli taivaasta saarnaa mitään toista Evankeliumia, kuin tätä, minkä te jo olette kuulleet, olkoon hän kirottu.” Vaikka Enkeli! Alkuseurakunnassa, kun nuo miehet kuten Pyhä Martin, Irenaeus, nuo jumalliset miehet, kun perkele voi ilmestyä valon enkelin kaltaisena. Mutta tarkatkaa, hän on oleva vain aivan vähän poissa Sanasta.

¹¹⁹ Hän ilmestyi Eevalle valon enkelinä, sanoen hänelle: “Varmasti, Herra sanoi tämän, Herra sanoi tämän”, mutta oli lopuksi eri mieltä Jumalan kanssa. Ja sillä tavalla tekee väärä kanssakäyminen tänään. Kun ihmiset ajattelevat rukoilevansa Jumalaa eivätkä tottele Sanaa, on se väärää kanssakäymistä.

¹²⁰ “Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani teissä, silloin pyytäkää mitä tahdotte”, näettekö, “ja se tullaan tekemään.” No niin, ei sovi, että kerran olemme, ja seuraavan kerran olemme poissa. “Te pysytte Minussa, ja Minun Sanani pysyy teissä”, todella pysyä siellä. Pysyä merkitsee “levätä siellä, pysyä juuri siellä”. Kyllä, se on rokotus synnillisiä tauteja vastaan.

¹²¹ Sallikaa minun nyt lopettaa sanomalla tämä, ennen kuin menemme ehtoollispöytään. Veri ja Herran Ruumis sekoitettuna uskon kanssa,

Mutta tuo näky täyttyi, ja te kaikki olette tietoisia siitä, kuinka Herra siunasi.

³⁰ Nyt on eräs toinen asia, joka on ollut sydämelläni pitkän aikaa. Seurakunta, rukoilkaa sen puolesta. Kaikki te ihmiset täällä tiedätte, että aivan pienestä pojasta alkaen en ole koskaan ollut tyytyväinen tähän seutuun. Koko sydämeni on aina kaivannut länteen. Ja muistan, kun olin leikkaamassa ruohoa anopilleni siellä pienessä paikassa, joka kuuluu tälle seurakunnalle täällä, tuo paikka... Olin istumassa portailla, ja Pyhä Henki puhui minulle. Hän sanoi: “En voi enempää siunata sinua, ennen kuin täysin tottelet Minua, niin kuin Abraham.” Näettekö? Ja Abraham, Jumala käski häntä erottamaan itsensä ja menemään yksinään. Ja kun hän teki sen, hän otti mukaansa isänsä ja veljensä pojan. Ja vasta kun Abraham oli täydellisesti totellut Jumalaa, silloin tuli täydellinen täyttymys siitä, mitä Jumala oli luvannut hänelle. Ja tuo side, yksi niistä pääsiteistä, joka sitoi minut tänne, oli äitini. Te tiedätte sen. Ja nyt äiti on mennyt ollakseen Herran Jeesuksen kanssa. Enkä tiedä mihin suuntaan kääntyä, mitä tehdä, joten rukoilkaa puolestani.

³¹ Nyt, veli Neville, kävellessäni puhujanlavalle, ajattelin: “Hyvä on, tulen menemään sinne.” Joku tapasi minut ja sanoi: “Kyllähän heillä on paljon kokouksia tänä iltana.” Hän sanoi: “Heillä tulee olemaan saarnakokous, laulukokous, rukoukokous, ja sitten he keräävät uhrin, ja heillä on jalkainpesu, ehtoollinen ja kastepalvelus.”

³² Ajattelin: “Veli parka! Oi, voi, kaikki se. Tiedän mitä se on, luultavasti saarnattuaan kovasti tänä aamuna. Minä ajattelin: “Livahdanpa sinne, ehkä hän haluaa minun antavan ehtoollista.”

³³ Ja hän sanoi: “Puhuisitko meille tänä iltana, jos tunnet johdatusta?” Niinpä tiedän mitä se merkitsee, joten menin sitten takaisin ja minulla on täällä eräs Kirjoitus ja muutamia muistiinpanoja, ja ehkä Herra auttaa minua puhumaan vain lyhyen sanoman, noin neljä tuntia ja sitten meillä on jalkainpesu ja sitten ehtoollinen. Ja oi, ehkä saan sen tehdyksi ennen sitä. Ei, minä vain kiusasin teitä. Noin kaksikymmentä-, kolmekymmentä minuuttia ja sitten meillä tulee olemaan kaste, jalkain... Mikä seuraa tätä, ehtoollinenko? Ehtoollinen seuraa tätä ja sitten on kastepalvelus.

³⁴ No niin, olemme iloiset siitä, että teidät tullaan kastamaan. Nyt jos Jumala suo ja se miellyttää Häntä, ja jos se sopii pastorille ja ihmisille,

niin ensi sunnuntaiaamuna olen täällä rukoillakseni sairaiden puolesta ja puhuakseni, jos Herra suo, tänä tulevana sunnuntaina, koska ehkä seuraavana sunnuntaina olen jälleen poissa. Ja nyt ollessani täällä, haluan tulla ja puhua täällä, koska me olemme täällä yhteen liittyneitä veljinä, veli Neville ja minä ja me rakastamme toisiamme ja me haluamme pysytellä lähellä ja auttaa toisiamme.

³⁵ Tämä kuulostaa rienaavalta, mutta toivon, ettei se kuulosta teistä siltä. Herra Cory sanoi erään kerran... Olin lamppukampanjassa, myymässä sähkölamppuja eräälle yhtiölle. Ja hän osti valtavan määrän sähkölamppuja, jotka riittäisivät hänelle neljäksi tai viideksi vuodeksi, ja minä käännyin ympäri ja ostin häneltä Fordin. Hän sanoi: "Billy, uskon, että me vain raaputamme toistemme selkää." Niinpä se on vain jonkinlaista auttamista tarvittaessa. Niin se on. Me tiedämme kuinka tulla toistemme avuksi, auttamaan toinen toistamme.

³⁶ No niin, menkäämme nyt vakavampaan asiaan ja jos en ole erehtynyt, uskon näkeväni siellä takana veli Beelerin, toisen saarnaajaveljen. Ja tänään ohi kulkiessani, veli Junie Jackson oli seisomassa täällä pihalla veli Creechin kanssa. Onko heillä täällä joskus kokouksia? Kastekokous, jaaha. Hyvä on, me voimme huolehtia vedestä, jos he hankkivat ehdokkaan kastettavaksi. Meillä kyllä on vettä.

³⁷ Niinpä, koska meillä nyt tulee olemaan ehtoollinen, ajattelin, että olisi hyvä, jos puhuisin ehtoollisesta muutamia minuitteja.

³⁸ Nyt, ennekuin lähestymme Sanaa, laskekaamme syrjään kaikki lapsellisuutemme ja kiusoittelemme ja lähestykäämme Jumalan läsnäoloa rukouksella. Rukoilkaamme. Nyt päämme kumarrettuina, ja luotan, että myös sydämemme ovat, jos täällä on joku pyyntö, jonka haluaisitte tehdä tunnetuksi Jumalalle ja haluaisitte minun muistavan teitä Jumalan edessä, niin tahtoisitteko tehdä sen tunnetuksi kohottamalla kätenne Jumalalle. Suokoon Jumala jokaiselle hänen pyyntönsä.

³⁹ Kaikkivaltias Jumala, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä, joka nostit Hänet ylös kuolleista ja asetit Hänet Majesteetin oikealle kädelle, aina elävänä suorittamaan esirukouksia niiden asioiden pohjalta, joita me uskomme Hänen tehneen puolestamme, ja tunnustamme sen niin olevan, me rukoilemme, Herra Jumala, tänä iltana, että Sinä antaisit anteeksi syntimme. He haluamme pitää ne

¹⁰⁹ Te sanotte: "Veli Branham, mitä se tarkoittaa, kun sanot: 'Kanssakäymisessä Hänen Sanassaan'?"

¹¹⁰ Kyllä, Hän on Sana. "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme." Meidän tulee syödä Hänen ruumiinsa. Sitten Hänen ruumiinsa on Hänen Sanansa, koska Hän on Sana. Ja Hän sanoi Pyhä Johannes 15: "Jos te pysytte Minussa, ja Minun ehtoolliseni, Minun Sanani pysyy teissä, silloin te voitte pyytää mitä tahdotte, ja se tullaan tekemään teille." Siinä se on teille. Siinä on totuus. Näettekö, pyytäkää mitä tahdotte!

¹¹¹ Mitä te teette? Te rakennatte ruumiinne immuuniksi sitä vastaan, kun joku tulee ja sanoo: "Oi, meidän kirkkomme ei usko huutamiseen." Näettekö, te olette rakentuneet. Miten? Teillä on ehtoollinen itsessänne, Sana. Ja te olette rokotetut sitä vastaan. Jos jotakin hölynpölyä tulee sisälle, mitä se on? Jos siinä ei ole Sanaa itsesssänsä, silloin olette varmat siitä, että se on väärin. Huolimatta siitä kuinka todelliselta se näyttää, jos se ei ole Sana, jättäkää se rauhaan. Oikein, jättäkää se rauhaan. En välitä siitä, mitä se tekee, sen täytyy olla Sanan mukaista.

¹¹² Rukouksessa, kun lainasin Miikaa seisomassa siellä, katsokaa, se näytti todella oikealta, siellä oli Israel, ja tuo maapala kuului heille. Nuo vieraat olivat tulleet ja ottaneet sen pois heiltä ja rakentaneet omat talonsa sinne ja hallitsivat osaa siitä maasta, jonka Jumala oli antanut heille. Niinpä se näytti kuin nuo neljäsataa heprealaista profeettaa olisivat olleet oikeassa. Mutta tiedätekö, Joosafatissa oli jotakin hengellistä, hän sanoi: "Eikö sinulla ole vielä yhtä?"

¹¹³ Hän sanoi: "Minulla on vielä yksi, mutta", hän sanoi, "minä vihaan häntä. Ainoa asia, mitä hän tekee, on profetoida pahaa."

Hän sanoi: "Mene noutamaan hänet, ja kuulkaamme häntä."

¹¹⁴ Ja Miika meni sinne ja hän sanoi: "Menkää vaan, menkää sinne, mutta minä näin Israelin hajotettuna niin kuin lampaat ilman paimenta." Ja sitten hän kertoi näkynsä.

¹¹⁵ No niin, kuka oli oikeassa? Näytti kuin nuo neljäsataa olisivat olleet oikeassa. Neljäsataa hyvin koulutettua miestä sanoivat: "Menkää, Herra on kanssanne." Ja Sidkialla oli jopa... Sidkia oli valmistanut kaksi suurta rautasarvea ja hän sanoi: "Tällä sinä tulet työntämään nuo vieraat

kaltaisia lääkkeitä. Mitä se saa aikaan? Se tekee meistä pehmeitä, lihavia, velttoja, kelvottomia. Kun ihmiset pitkän aikaa sitten... Mehän olemme allergisia kaikelle. Nyt he saavat allergia sairauksia ja kaikkea muuta.

¹⁰⁴ Olen ollut Afrikassa, en voinut ottaa malaria rokotusta. Mutta jos malaria-hyttynen laskeutuisi kädelleni, saisin malarian. Ne eivät surise, ja te tuskin huomaatte sitä. Ne vain laskeutuvat kevyesti, ja siinä se on, teillä on se. Jos elätte, tulee se olemaan teillä viisitoista vuotta. Ja sitten joskus te kuolette siihen. Ja siellä nuo alkuasukkaat olivat pienissä majoissaan, hyttysiä kaikkialla jaloissaan, alastomina. Hyttysset pistivät heitä, malariahyttysset, eikä se vaivannut heitä. Miksi? He olivat kasvaneet immuuneiksi sille. Heillä oli Jumalan antama rokotus.

¹⁰⁵ Ja se on vikana tänään ihmisillä. Se on vikana seurakunnalla. Meillä on niin paljon lapsirokotuksia, ja ihmistekoista teologiaa, että olemme kauttaaltaan ruiskutettuja niillä. Se, mitä me tarvitsemme, on Jumalan antama rokotus Herran Jumalan Sanasta. Ihminen elää päivittäin sen kaltaisesta Ruuasta, rakentaakseen sieluaan immuuniksi hengellisiä tauteja vastaan, jotka virtaavat ja hyppäävät ympäri maata. Minulla on tästä monia muistiinpanoja, mutta minun on lopetettava.

¹⁰⁶ No niin, rakentukaa, valmistautukaa rokotukseen. Me elämme tästä, meidän ruumiimme täytyy saada tätä. Ja jos niin ei ole, olemme me alttiita kaiken kaltaisille taudeille. Ja Se on Jumalan Sana, kun me uskomme Sen ja vastaanotamme Sen kanssakäymisellä: "Herra, Sinun Sanasi on Totuus."

¹⁰⁷ "Minun kirkkoni sanoo, ettei tarvitse olla syntynyt uudestaan. He sanovat 'kädenpurius on uudestisyntyminen'. He sanovat 'pirskoitleminen'. He sanovat kaikkia näitä muita asioita, että se on 'Isä, Poika ja Pyhä Henki'." Mutta Raamattu käskee ottamaan kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Näettekö? Niinpä menkää vain eteenpäin noiden keinotekoisien rokotteiden kanssa jos tahdotte, te tulette tekemään itsestänne keinotekoisien kristityn. Näettehän? Sitä te ette halua.

¹⁰⁸ Teillä ei voi olla Elämää, kuin vain Kristuksen kautta. Ja nyt mitä Hänen Sanansa tekee? Rakentaa hengellisen ruumiimme vahvaksi, kun olemme yhteydessä Hänen kanssaan, vastustamaan perkelettä.

Veren alla koko ajan, sillä me emme tiedä, mitä saattaa tapahtua. Meistä tuntuu, että kaikki asiat ovat päättymässä, Herra, että Herran tulemus on käsillä. Ja me valmistaudumme lähtemään matkalle. Ja kun me ajattelemme matkaa, me voimme ajatella matkalaukkuja ja ylimääräisiä vaatteita ja kenkiä. Mutta kuinka erilaista se onkaan kuin tämä matka! Tämä ei ole pakkaamista; vaan purkamista, syrjään panemista. Niin kuin Sinun suuri palvelijasi Paavali sanoi Hebrealaiskirjeen 12. luvussa: "Me laskemme syrjään jokaisen painon ja epäuskon, joka meitä niin helposti kietoo, voidaksemme kärsivällisesti juosta sen kilpajuoksun, joka on asetettu eteemme."

⁴⁰ Emmekä me voi nyt profetoida hyviä asioita tälle nykyiselle maailmalle. Ainoa asia, jonka me Hengen kautta voimme profetoida, on suuri onnettomuus, vaikeudet, maanjäristykset, suuret hyökyaallot, aurinko ja kuu eivät anna valoaan, seurakunta on Laodikean ajanjaksossa, Kristus oven ulkopuolella, kolkuttaen päästäkseen sisälle. Oi Jumala! Aivan niin kuin Miika muinoin, kuinka hän olisi voinut siunata Ahabia, kun profetia oli häntä vastaan? Kun tuo suuri mahtava profeetta Elia meni hänen tykönsä, ja koska hän oli koskenut viattoman miehen, Naabotin elämään, hän sanoi: "Koirat tulevat nuolemaan sinun veresi." Kuinka voi Miika silloin profetoida hyviä asioita?

⁴¹ Kuinka voivat Hengellä täytetyt tämän päivän lapset profetoida hyvää synnillisille ja välinpitämättömille ihmisille, jotka ovat ajaneet Herran ulkopuolelle? Oi Jumala, me näemme vain tuomion katkeruuden edessäpäin. Ja me huudamme niille, jotka eivät ole oikein: "Paetkaa Herran tykö, sillä Hän on Kallio uupuneessa maassa! Hän on Suoja myrskyn aikana. Ja Herran Nimi on mahtava torni, ja vanhurskaat juoksevat Siihen ja ovat turvassa." Kuinka me voimmekaan ajatella noita turvapaikka kaupunkeja, kun takaa-ajaja... sen jälkeen, kun mies oli päässyt sisälle torniin, oli hän turvassa, mikään ei voinut koskea häneen. Oi Jumala, juoskaamme ja pitäkäämme kiirettä Herran tykö, sillä Hän on meidän Turvapaikkamme ja Voimamme ja hyvin läsnä oleva apu vaikeuden ajassa. Niinpä, ikään kuin kotkan silmällä nähden, vaikeudet ovat kerääntymässä, pilvet vyöryvät, tuomion ukkosen ja salaman lyödessä maata, me tiedämme, että myrsky on käsillä.

⁴² Tänä iltana, Herra, me rukoilemme näiden puolesta, jotka täällä kohottivat kätensä. En tiedä, mitä he halusivat, Isä, Sinä tiedät. Rukoilen, että Sinä tulisit antamaan heidän kalliille sieluilleen kaiken

sen, mitä tuo ylösnostettu käsi merkitsi. Suo se, Herra. Paranna sairaat. Lohduta uupuneita. Anna ilo sorretuille. Anna rauha uupuneille, ruokaa nälkäisille, juotavaa janoisille, ilo murheellisille, voima seurakunnalle. Herra, tuo Jeesus keskellemme tänä iltana, kun me valmistaudumme ottamaan ehtoollisen, joka esittää Hänen murrettua ruumistaan. Me rukoilemme, Herra, että Sinä vierailisit luonamme erikoisella tavalla.

⁴³ Siunaa tätä pientä seurakuntaa, sen rakasta pastoria, veljeämme Nevilleä ja hänen perhettään ja diakoneita ja luotettuja ja jokaista henkilöä, joka on läsnä. Siunaa toisia, Herra, kaikkialla ympäri maailman, jotka ilolla odottavat Herran tulemusta, lamput kunnostettuina, lampunlasit kiillotettuina ja Evankeliumin Valon loistaessa pimeissä paikoissa.

⁴⁴ Auta nyt minua, Herra, näiden muutamien sanojen kanssa. Ja siunaa Se, kun me luemme Sen, ja anna meille sen sisältö, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

⁴⁵ Nyt me voisimme mennä tässä Kirjassa Pyhän Johanneksen 6. lukuun, ja olisi hyvä, jos jokainen meistä lukisi koko tämän luvun kotiin mentyämme. Haluaisin lukea alkaen jakeesta 47, jakeeseen 59, se mukaan luettuna, rakentaaksemme tekstin tälle aiheelle ehtoollisesta. Jeesus on nyt puhumassa, juhlassa. Ne olivat suuria aikoja, nämä juhlat. He joivat vettä kalliosta, esittämään sitä Kalliota, joka oli erämaassa. Ja he söivät sen mannan muistoksi, joka lankesi monia satoja vuosia sitten. Se oli pääsiäisjuhla, aivan niin kuin meillä tänä iltana.

Totisesti, totisesti, minä sanon teille: Hänellä joka uskoo minuun on iankaikkinen elämä.

Minä olen se elämän leipä.

Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja ovat kuolleita.

Tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että ihminen voi syödä siitä, eikä kuole.

Minä olen se elävä leipä, joka tuli alas taivaasta: jos kuka tahansa syö tästä leivästä, hän on elävä ainiaan; ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, jonka tulen antamaan maailman elämän puolesta.

⁹⁹ Aivan kuin kasvihuonekasvit. Te tiedätte, että jos te otatte kasvin pois kasvihuoneesta, täytyy teidän hoivata sitä. Se ei siedä säitä, se ei siedä auringonpaistetta, se on ollut peitettynä ja hoivattuna. Ja se on vikana liian monilla niin kutsutuilla kristityillä, he ovat kasvihuonekasveja. Se on totta, alttiita kaikille liikkeellä oleville bakteereille! Tiedätekö, vain risteytettyjä kasveja täytyy ruiskutella.

¹⁰⁰ Tiedätekö, ottakaa joku vanha hereford-lehmä ja päästäkää se tänne ulos laidunmaalle, ja päästäkää sitten pitkäsarvinen sinne, niin tuo pitkäsarvinen kykenee huolehtimaan itsestään, koska se on alkuperäinen laji. Mutta ottakaa joku brangus tai hereford, joka on ristisiitetty, ja on risteytys, varmasti se on paremman näköinen, lihavamman ja terveemmän näköinen lehmä, mutta kun te päästätte ne sinne ulos, eivät ne kykene pitämään huolta itsestään. Ne tulevat kuolemaani. Niitä täytyy hoitaa. Näettekö?

¹⁰¹ Ja se on vikana tänään, meillä on paremmin pukeutuneita kristittyjä, suurempia seurakuntia, ja paljon koulutusta, paljon teologiaa, mutta heitä täytyy hoivata koko ajan, teidän täytyy katsoa heidän lasiensa lävitse, tai muussa tapauksessa ette ollenkaan näe. Se mitä me tarvitsemme, on joitakin puhdasverisiä kristittyjä, jotka ovat syntyneet Herran Jeesuksen Veren alla, eivätkä elä kirkon teologiasta, vaan Jumalan Sanasta, kanssakäymisestä Kristuksen kanssa. Sana tulee uskovaiseen, ja hänen hengellinen ruumiinsa kasvaa. Hän ei ole mikään kasvihuone-vauva!

¹⁰² Eräs tietty saarnaaja sanoi tänään, kuulin hänen sanovan sen radiossa, hän sanoi, että kun hän tuli tähän maahan, hänellä oli pahanenäontelontulehdus, ja he puhuivat leikkauksesta. Ja he sanoivat, että tulisivat tekemään sitä ja tätä, ja että he leikkaisivat ja ottaisivat osan nenäontelosta rauhasista pois, joka saisi hänen kasvonsa painumaan sisään ja niin edelleen. Ja hän sanoi, että hänen täytyi syödä pillereitä tynnyreittäin. Näytti, että oli niin monia pillereitä, joita hänen täytyi ottaa. Mutta kun hän tuli erään hyvän kristityn lääkärin tykö, tuo lääkäri sanoi: "Unohtakaamme nuo pillerit ja unohtakaamme tuo leikkaus ja rakentakaamme ruumista niin, että se voi vastustaa tuota nenäontelotulehdusta." Siinä se on!

¹⁰³ Miksi ihmiset eivät elä niin pitkään kuin heillä oli tapana? Meidän täytyy ottaa pistos tälle ja pistos tuolle ja ruiskuttaa itseemme kaiken

⁹⁵ Toisin sanoen: “Isä lähetti Minut, ja Minä elän Hänestä. Ja jokaisen, joka tulee Kristuksen tykö, täytyy elää Kristuksesta.” Oi, siinä se on teille, siinä on ehtoollinen. Se on se todellinen ehtoollinen [kanssakäyminen], jonka te löydätte, kun elätte Kristuksesta.

⁹⁶ No niin, meidän ruumiimme tarvitsevat ruokaa ja juomaa joka päivä, pysyäkseen elossa, niin on meidän fyysisten ruumiittemme laita. Jos emme syö ja juo joka päivä, meidän ruumiimme heikkenevät. Meissä on jotakin, niin että meidän täytyy saada ruokaa. Yhden päivän ruoka ei kestä seuraavaksi päiväksi. Teidän täytyy saada ruokaa joka päivä vahvistamaan kuolevaista olemustanne. Te voitte elää päivän ilman ruokaa, mutta te olette heikompi. Ja toisena päivänä te olette vielä heikompi. Ja kolmantena päivänä te tulette suunnattoman heikoksi.

⁹⁷ No niin, siten me monasti teemme hengellisellä alueella. Katsokaahan joka päivä meidän on oltava kanssakäymisessä Kristuksen kanssa. Meidän täytyy puhua Hänelle joka päivä. Meidän täytyy selvittää asia Hänen kanssaan joka päivä. Paavali sanoi: “Minä kuolen joka päivä.” Näettekö? “Joka päivä minä kuolen; kuitenkin minä elän, en minä, vaan Kristus elää minussa.” Niinpä jos teidän fyysinen ruumiinne tarvitsee ruokaa ja juomaa joka päivä, pysyäkseen elossa, niin teidän hengellinen ruumiinnekin tarvitsee hengellistä Ruokaa ja kanssakäymistä Herran kanssa joka päivä pysyäkseen elossa. Kyllä. Jeesus sanoi: “Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.” Niinpä, joka päivä meidän täytyy tutkia Raamattua. Jotkut ihmiset eivät tutki sitä ollenkaan. Jotkut ottavat Sen käteensä kaksi tai kolme kertaa vuodessa. Mutta todellinen, todellinen uskova, joka on todella hengellisesti kasvanut, hän lukee Raamattuaan joka päivä ja puhuu Herralle. Se on totta. [Tyhjä kohta nauhassa.] Hänen täytyy. “Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.”

⁹⁸ Nyt toinen asia miksi me syömmme, on rakentaa ruumistamme vastustamaan tauteja. Jos te ette syö, vaan annatte ruumiinne heikentyä, silloin se on altis taudeille. Taudit tunkeutuvat suoraan vereenne, ja te olette mennyttä. Jos teidän verenne ei ole rikasta ja puhdasta, silloin taudit pääsevät suoraan teidän vereenne. Niinpä teidän täytyy syödä hyvää ravitsevaa ruokaa pitämään verenne kunnossa. Jos ette tee sitä, te olette allerginen taudeille. Se on vikana niin monilla kristityillä.

Juutalaiset sen vuoksi väittelivät keskenään, sanoen: Kuinka voi tämä mies antaa meille lihansa syötäväksi?

Silloin Jeesus sanoi heille: Totisesti, totisesti, minä sanon teille:, Ellette te syö Ihmisenpojan lihaa, ja juo hänen vertaansa, ei teillä ole elämää itsessänne.

Joka syö minun lihani, ja juo minun vereni, hänellä on iankaikkinen elämä; ja minä tulen nostamaan hänet ylös viimeisenä päivänä.

Sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni on totinen juoma.

Hän, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, pysyy minussa, ja minä hänessä

Niin kuin elävä Isä on lähettänyt minut, ja minä elän Isästä: niin hän, joka syö minua, hän on elävä minusta.

Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta: ei niin kuin teidän isänne söivät mannaa ja ovat kuolleita: hän, joka syö tästä leivästä, elää ainiaan.

Nämä asiat hän sanoi synagogassa, kun hän opetti Kapernaumissa.

⁴⁶ Siunatkoon Herra Sanansa. Haluan vain muutamia minuitteja puhua aiheesta *Ehtoollinen*. Mitä tuo sana communion [ehtoollinen] merkitsee? Commune merkitsee “keskustella”. Todellisuudessa tämä Communion merkitsee “kanssakäymistä, keskustelua toinen toisensa kanssa”. Jos te puhutte jollekin puhelimesta, niin te keskustellessanne olette kanssakäymisessä toistenne kanssa. Ja jos me menemme sivulle ja seisomme siellä rakennuksen takaosassa, kuka tahansa pastorin kanssa, tai ketkä tahansa kaksi ihmistä, he ovat kanssakäymisissä [communing] toistensa kanssa.

⁴⁷ No niin, te ette voi olla yhteydessä radion tai television kanssa, koska te ette voi vastata niille. Mutta puhelimesta te olette yhteydessä toistenne kanssa, eikä se ole vain yksipuolista. Se on... Minä en voi olla yhteydessä [commune] teidän kanssanne nyt, koska te ette voi puhua minulle takaisin. Niinpä sen vuoksi, se ei ole tulemista kuulemaan saarnaajaa, joka antaa sanomansa. Se ei olisi yhdessäoloa [communing]. Kanssakäyminen ei ole sitä. Jos te tulette keskustellaksenne

sananpalvelijan kanssa, te kutsutte hänet tai kenet tahansa toisen henkilön sivummalle ja keskustellette [commune] hänen kanssaan.

⁴⁸ Mutta syy siihen miksi me tulemme ehtoolliselle [communion], on se, että itse kukin meistä yksilöinä on yhteydessä Kristuksen kanssa. Se on yhteydessä oloa [communizing]. Sitten se ei ole sitä, että yksi puhuu, että vain me puhumme, vaan että me odotamme nähdäksemme, mitä Hän vastaa meille.

⁴⁹ Siinä me monta kertaa teemme suuren virheemme, me teemme kaiken puhumisen, emmekä odota antaaksemme Hänelle tilaisuutta vastata meille takaisin. Joskus me menemme ja sanomme: "Herra, haluaisin, että Sinä tekisit niin-ja-niin ja niin-ja-niin, aamen", ja nousemme ylös ja lähdemme. Se nyt ei todella ole mitään yhteydessä oloa, kanssakäymistä. Se on menemistä pyytämään suosionosoitusta. Mutta kun te viivytte tarpeeksi pitkään, kunnes Hän vastaa takaisin, niin silloin te saatte yhteyden, te olette kanssakäymisessä Herran kanssa. No niin, ja hieno tapa olla yhteydessä, on olla samaa mieltä, teidän täytyy olla yhtä mieltä tietyistä asioista. Ja on outoa, että joskus kun saamme noita asioita...

⁵⁰ Syöminen liittyy siihen. Liikeihmiset, kun he tahtovat tehdä kauppoja, he kutsuvat jonkun päivälliselle. Ja sen jälkeen kun he istuvat syömään, he sitten keskustelevat toistensa kanssa. Hyvä myyntimies, tavallisesti hän ei puhu henkilölle, jolla on tyhjä vatsa. On parasta odottaa, kunnes hän tuntee olonsa hyväksi ja puhua vasta sen jälkeen, kun hän on saanut aamiaisensa. Älkää menkö sinne ajamaan häntä pois vuoteesta, kertoaksenne mitä teillä on myytävää hänelle, vaan odottakaa, kunnes hän on saanut aamiaisensa ja on oikeassa vireessä.

⁵¹ Eräänä päivänä puhuessani Kanadassa, saarnasin tuosta naisesta, joka pesi Jeesuksen jalat, ja sanoin, että kun joku tuli vierailulle toisen henkilön luo, täytyi tämän henkilön käydä tietyn prosessin lävitse, ennen kuin he tunsivat voivansa olla kanssakäymisissä. Vierailu on kanssakäymistä. Nyt kun te tulitte... Kutsuttuna, ensin teidän täytyi olla kutsuttu. Sitten te tulitte ovelle ja palvelija pesi jalkanne, matkanne tähden, koska tiestä oli tarttunut teihin eläinten hajuja ja niin edelleen. Ihmiset ja eläimet kulkivat samoilla teillä, ja siellä oli haju ja pöly, jonka nuo palestiinalaiset vaatteet panivat liikkeelle, ja se tarttui hikoileviin jalkoihin, kasvoihin ja käsiin, jotka olivat peittämättömät. Ja

korttipakka kädessään pöydän yli, juovuksissa." Ja hän sanoi: "Laskin käteni äitini otsalle ja lupasin Jumalalle pienenä kymmenvuotiaana poikana, etten koskaan ottaisi ensimmäistä ryyppyäni." Hän sanoi: "En ole koskaan ottanut sitä." Ja hän sanoi: "Jos nyt haluat ampua, niin ammu."

⁹⁰ Ja kun tuo humalainen kohotti kivääriään ja ojensi jälleen pulloa, sanoen: "Ota se, tai ammun", niin juuri silloin ammuttiin ja pullo meni pirstaleiksi.

⁹¹ Siellä kanjonin reunalla oli seisomassa pieni vanha arprien rumentama karjapaimen, kyynelten juostessa alas poskiltaan. Hän sanoi: "Jack, myös minä tulen Kentuckysta. Minäkin lupasin äidilleni eräänä päivänä, mutta rikoin lupaukseni." Hän sanoi: "Olin odottamassa, kunnes nämä kaverit olisivat tarpeeksi juovuksissa, ja aioin tappaa heidät kaikki, ottaakseni sen kullan, joka heillä oli." Hän sanoi: "Olen ollut juoppo ja olen tehnyt väärin, mutta", hän sanoi, "olen varma, että kun aseeni laukaus kaikui taivaan kanjonien halki, kuuli äitini minun allekirjoittavan lupauksen, etten enää koskaan tee sitä uudestaan." Ja siellä, Jumalan armosta, hän johti kaikki nuo ihmiset Kristukselle, kaikki ne, jotka siellä olivat.

⁹² Näettekö, vedessä on jotakin, jotakin virkistävää. Tarkoitukseni oli johtaa teidät veden ääreen, kun olette janoinen. Se tekee teille jotakin, saadessanne vettä janoonne.

⁹³ No niin, Hän sanoi: "Minun rauhani Minä annan teille. Minun rauhani Minä annan teille." Ei niin kuin maailma antaa teille rauhan, vaan sillä tavalla miten Hän antaa teille rauhan. Hänen rauhansa sammuttaa teidän janoanne. Jos me kaipaamme rauhaa virvoittukaamme silloin Hänen rauhassansa tietäen, että meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Hän on meidän Rauhanantajamme, joka sammuttaa janoamme.

⁹⁴ Tuo jae, joka sanoo: "Hän on totinen Ruoka, ja totinen Juoma." Minulla on täällä pieni merkintä, 57. jae: "Totinen Ruoka ja totinen Juoma." Kuunnelkaa, mitä Hän sanoo täällä.

*Niin kuin elävä Isä on lähettänyt minut, ja minä elän Isästä:
niin hän, joka syö minua, hän on elävä minusta.*

Ja tuo hevonen, se joi ja vapisi. Ja hän katsoi sen verisiä kylkiä, jotka olivat täynnä kannusten jälkiä.

⁸² Ja hän sanoi, että juuri silloin hän kuuli jonkun sanovan: "Tulehan ylös sieltä vedestä." Ja hän katsoi ja siellä seisoj pienen rumannäköinen cowboy, karjapaimen. Hän nousi ylös vedestä. Hän sanoi haistaneensa savua ja hän katsoi sinne, ja siellä oli joukko miehiä leiriytyneenä. He olivat olleet kulanetsintämatkalla. He olivat löytäneet kultaa ja olivat paluumatkallaan hevosineen ja kuormahevosineen tulleet tälle vesipaikalle ja olivat pysähtyneet lepäämään ja he olivat kaikki juovuksissa.

⁸³ Ja hän sanoi heillä olleen vähän kypsää kauriinlihaa, ja hän söi heidän kanssaan. Ja hän sanoi yhden heistä sanonee: "Ota ryyppy." Hän kertoi heille, kuka hän oli, että hän oli Jack Coy, intiaaniopas. Niin tämä mies sanoi: "Hyvä on, ota nyt ryyppy."

Hän sanoi: "Ei", hän sanoi, "minä en juo."

⁸⁴ Ja se oli vähän loukkaavaa noille ihmisille. Niinpä tuo mies sanoi: "Sinä tulet ottamaan ryyppyn kanssamme!"

Hän sanoi: "Ei, minä en juo."

⁸⁵ Hän ojensi pulloa ja sanoi: "Ota ryyppy!" He olivat kaikki juovuksissa, tiedättehan, noin puoli tusinaa heitä.

Niin hän sanoi: "Kiitoksia vain teille, pojat."

⁸⁶ Tuo mies sanoi: "Jos meidän kauriinlihanne oli tarpeeksi hyvää syötäväksi, on meidän viskimme tarpeeksi hyvää juotavaksi."

⁸⁷ Ja tähän tiedätte minkälaisia he ovat juovuksissa. Ja hän sanoi: "Ei", hän sanoi..

⁸⁸ Ja he vetivät panoksen kiväärin piippuun ja sanoivat: "Nyt sinä joko juot tai muuten!"

⁸⁹ Hän sanoi: "Ei. Ei, minä en ota ryyppyä." Ja hän alkoi tähdätä kiväärillä. Hän sanoi: "Hetkinen vain." Hän sanoi: "Minä en pelkää kuolla." Hän sanoi: "Mutta sitä ennen haluan kertoa teille syyn, miksi en juo." Hän sanoi: "Olen kentuckyalainen. Ja siellä eräässä pienessä vanhassa hirsimökissä eräänä aamuna, missä äitini makasi kuolemassa, hän kutsui minut vuoteensa viereen ja sanoi: 'Jack, isäsi kuoli

he pysäyttivät heidät ovella, ja palvelija pesi heidän jalkansa. Sitten siellä seisoj toinen mies pyyhkeen ja albasterin kanssa, ja he pirskeitelivät sitä vieraan käsille, ja tämä hieroi sen kasvoihinsa tällä tavalla, ja sitten he ottivat pyyhkeen ja pyyhkivät itsensä. Se otti pois kaiken pölyn ja hajun. Ja siinä on itsessään jotakin virkistävää, kuten mentolia, ja se sai heistä tuntumaan paremmalta.

⁵² Sitten kun he menivät sisälle, ette te menneet valioissa likaisissa kengissäne noille hienoille matoille, vaan heillä oli pienet tohvelien kaltaiset, joissa he kävelivät sisälle. Ja sitten vieraan tullessa, isäntä tuli ja suuteli heidät tervetulleeksi. Ja näettehän, te ette olisi halunneet isännän suutelevan teitä, jos olisitte haisseet pahalle. Te ette olisi halunneet kävellä noilla matoilla likaisena. Ja sitten kun isäntä tuli ja suuteli teidät tervetulleeksi, olitte te aivan kuin yksi talon väestä.

⁵³ Ja nyt Jumalalla on sen kaltaisia asioita. Ennen kuin me todella olemme valmiit kanssakäymiseen Jumalan kanssa, täytyy meidän ensin olla pestyt Sanan vedellä, erottamisen vedellä, joka erottaa meidät synneistämme. Nyt ensin, ennen kuin voitte puhua Jumalalle ja olla kanssakäymisessä Jumalan kanssa... Ensin teidän täytyy katua sitä mitä olette tehneet, koska te ette voi uskoa oikein ennen kuin te kadutte. "Herra, anna anteeksi epäuskoni." Näettekö? "Anna anteeksi epäuskoni." Teidän täytyy katua ensin. Ja sitten kun te kadutte, teidän menneet syntyneet ovat anteeksiannetut ja silloin te olette ehdokas kastettavaksi. Ja sitten Hän lupasi Pyhän Hengen kasteen jälkeen.

⁵⁴ Nyt tässä kanssakäymisessä, siihen myös kuului jalkojen pesu, me pesemme jalkamme vertauskuvana Pyhän Hengen puhdistuksesta.

⁵⁵ Nyt sitten, täytyy olla keskinäinen tunne. Jos olette ärtynyt isäntäänne, ette te voi olla kanssakäymisessä. Ei, sitä te ette voi tehdä, koska te olette eri mieltä hänen kanssaan. Mutta jos te sovitte yhteen keskenänne, silloin te voitte olla kanssakäymisessä. Niinpä sillä tavalla on, kun me tulemme Herran pöytään, meidän täytyy olla samaa mieltä Hänen Sanansa kanssa. Näettekö? Meidän täytyy olla uudestisyntyneitä, niin että Jumalan Henki meissä sanoo "aamen" jokaiselle Sanalle, jonka Hän on kirjoittanut, ja silloin me voimme olla yhteydessä Hänen kanssaan.

⁵⁶ Tämä meillä on Jumalasta, jos sydämemme ei tuomitse meitä, silloin meillä on suosio Jumalan kanssa. Me tiedämme saavamme sen

mitä pyydämme ja anomme, koska sydämemme ei tuomitse meitä. No niin, jos Jumala sanoo meille, että meidän täytyy olla uudestisyntyneitä, emmekä me ole vastaanottaneet uutta syntymää, silloin meistä tuntuu vähän omituiselta mennä pyytämään Häneltä mitään, näettehän, koska tiedämme, että emme ole täyttäneet Hänen vaatimuksiaan. Ainoa asia silloin on syntisen rukous. Mutta me keskustelemme Hänen kanssaan kun olemme yhteydessä Hänen kanssaan, ja se tuo ehtoollisen.

⁵⁷ No niin, tätä merkitsee ehtoollinen [communion] ja haluaisin selittää sitä hetken. Nyt me otamme sen mitä me kutsumme ehtoolliseksi [communion], leivän ja viinin. Sitä on nyt niin väärintulkittu, ettei siitä ole edes hyvä puhua. Oi, kuinka se onkaan väärin esitetty kautta vuosien! Se ei todellisuudessa ole mitään ehtoollista, kanssakäymistä, se on vain käskyn pitämistä. Näettekö? Mutta syy, miksi me kutsumme sitä ehtoolliseksi [communion], on että se tulee katolisesta yhteydestä, joilla se on "Pyhä Eukaristia, joka sananmukaisesti on Herran Jeesuksen ruumis." [Eucharist suomeksi merkitsee "Herran Ehtoollinen."] Mutta se ei ole Herran Jeesuksen ruumis! Se on vain Hänen ruumiinsa muistoksi.

⁵⁸ Enkä välitä kuinka monet papit, tai saarnaajat, tai ketkä tahansa siunaavat sen, se on yhä leipää ja viiniä. Ei ole mitään pappia, niin kuin he meille sanovat, että "Jumala on velvollinen kuuntelemaan pappia, kun hän muuttaa tämän ehtoollisen", sen mitä he kutsuvat ehtoolliseksi, "tämän Eucharistian sananmukaiseksi Herran Jeesuksen ruumiiksi. Sitten uskovainen ottaa sen, ja se on communion [ehtoollinen]." Se on väärin!

⁵⁹ Tämä ehtoollinen, "commune" on "keskustella jonkun kanssa, se on jotakin, mille te voitte puhua, ja joka vastaa teille." Se on kanssakäymistä [communung]. Vohveli ei voi vastata teille. Niinpä todellisuudessa, todellinen ehtoollinen on se kun Pyhä Henki vastaa teille. Kun te pyydätte Häneltä, ja Hän vastaa, on se oikeankaltainen ehtoollinen [communion]. Tämän me otamme Hänen ristiinnaulitsemisensa ja ylösnousemuksensa muistoksi, eikä tämä ole ehtoollinen. Me kutsumme sitä siksi, mutta se ei ole. Se tulee katolisesta kirkosta tämä vohvelin ottaminen, niin kuin me kävimme sen lävitse eräänä päivänä järjestyksessä, puhuessamme aiheesta *Pakanuus vastaan kristillisyyys*.

"Varmasti se vie minut veden tykö." Niin hän hyppäsi hevosensa selkään ja lähti alas tätä polkua.

⁷⁸ Ja hevonen tiesi myös, että se oli veden ääreen johtavalla polulla. Kuinka Jumala antaakaan vaiston mykille eläimille! Ja alas polkua se meni. Lopulta, vain muutamia jälkiä kääntyi pois yhdelle puolelle, vain hyvin harvat niistä kääntyivät pois kuljetulta polulta. Tuo hevonen halusi kääntyä siihen suuntaan, mutta Coy ajatteli toisin. Hän yritti pitää sitä hyvin merkityllä pääpolulla ja lähti sitä alas, mutta hevonen ei halunnut mennä. Hän kannusti sitä ja se hirnui ja lähti toiseen suuntaan. Ja se alkoi nousta takajaloilleen. Se oli liian heikko heittääkseen häntä pois selästään.

⁷⁹ Niinpä hän alkoi vetää ohjista ja kannustaa sitä uudestaan, kunnes hän haavoitti tuota hevosta, yrittäessään niin kiihkeästi päästä veden ääreen, että hänen elämänsä säästyisi, kunnes tuo hevonen vain seisoi vavisten, verta vuotaen. Ja hän katsoi alas, katsoi sitä, se vapisi sillä tavalla, melkein kaatuen hänen allaan. Hän katsoi sitä ja näki verta sen kupeissa. Hän oli kristitty. Ja hän sanoi hevosellensa: "Olen usein kuullut, että eläimillä on vaisto. Ei näytä siltä, että tuo pieni joukko jälkiä, joka kääntyy pois tieltä, johtaisi veden ääreen. Näyttää kuin tämä suurempi polku tässä veisi sinne, missä ne jatkuvasti käyvät juomassa." Mutta hän sanoi: "Jos sinä olet kuljettanut minua uskollisesti näin pitkälle, niin tulen seuraamaan sinun vaistoasi."

⁸⁰ Oi, kuinka ajattelenkaan sitä Kristuksesta! Tie tuhoon on hyvin viitoitettu ja valaistu koko matkan, mutta on kaita tie, joka johtaa Elämään. Vain harvat tulevat löytämään Sen. Ei mikään vaisto, vaan ainoastaan Pyhä Henki tulee kääntämään teidät syrjään tuon Elämän veden tykö. Uskon, että jos Se on tuonut minut turvallisesti näin pitkälle, tulee Se viemään minut lopukin matkaa.

⁸¹ Päättyäkseen tämän kertomuksen, hän oli kulkenut noin puoli mailia, kun yhtäkkiä tuo uskollinen hevonen syöksyi suureen vesihautaan. Tuo hevonen tiesi mistä puhui, yrittäessään omalla tavallaan ilmaista sitä ratsastajalle. Hän meni veteen. Niin sanoi heittäneensä vettä hevoson kuonolle. Hän kylvetti itsensä, hän kirkui ja huusi, huutaen koko äänensä voimalla. Hän kaatoi vettä alas kurkustaan ja huusi: "Me olemme pelastuneet! Me olemme pelastuneet! Me olemme pelastuneet!"

Ja Amerikan sanomalehdet tekevät siitä pilaa. Minä en usko, että maailma tulee räjähtämään palasiksi, mutta sanon, että on väärin tehdä siitä pilaa. Koska jotakin on valmistautumassa tapahtumaan yhtenä näistä päivistä, jotakin samankaltaista kuin se, kun nuo viisi planeettaa, Mars, Jupiter, Venus, ja niin edelleen tulevat... Ne eivät ole koskaan tehneet sitä. Oi, he väittävät niin tapahtuneen ehkä kaksikymmentäviisi tuhatta vuotta sitten, mutta kuka oli siellä silloin tietääkseen siitä?

⁷⁵ Minä ennustan, että tällä on hengellinen sovellutus. Minä uskon, että se on tuleva loppu kiistalle Jumalasta, että suuri ilmestys Sanasta tullaan avaamaan tuon ajan kuluessa. Muistakaa, he väittävät kolmen tähden tulleen radalle, kun Jeesus syntyi. Ja tässä on viisi ja viisi on armo, armon luku. Kolme on täydellisyyden luku. Viisi on armon luku J-e-s-u-s [Jeesus], g-r-a-c-e [armo], f-a-i-t-h [usko], ja niin edelleen. Armon luku! Jos Jumala koskaan lähettää voiman seurakunnalle, se tulee olemaan Hänen armostaan, se ei tule olemaan ihmisten tottelevaisuudesta. Ja Jesaja sanoi 40. luvussa kuinka tuli "huutaa Jerusalemlle, että sen sodankäynti oli ohitse", vaikka se oli syyllistynyt epäjumalanpalvontaan, mutta se oli Jumalan armo, joka lähetti sen. Jos Jumala lähettää meille mitään, tapahtuu se Hänen armostaan, eikä meidän ansioistamme. Niinpä, se voi merkitä jotakin. Minä ennustan, että on oleva joku muutos. En tiedä mitä se tulee olemaan, mutta uskon, että se on tulossa tapahtumaan. Me olemme aivan sen aatossa nyt.

⁷⁶ Ja jos joku isoaa, tulkoon hän Kristuksen tykö. Jos joku janoaa, tulkoon hän Kristuksen tykö. Hän sammuttaa tuon janon. Hän on kaiken meidän janomme ja nälkämme tyydyttäjä.

⁷⁷ Minulla oli eräs kertomus, joka kerrottiin minulle jokin aika sitten. Olen voinut kertoa sen täällä seurakunnassa. Jos olen, niin antakaa anteeksi, että kertaan sen koskettaakseni erästä asiaa. Oli eräs intiaani opas, tai jonkinlainen intiaanien valvoja. Hän oli matkalla Navajojen alueella ja oli eksynyt. Hänen nimensä oli Coy. Ja hän oli menossa alas riistapolkua ja ajatteli: "Jos seuraan tätä polkua, tulen varmasti löytämään vettä." Ja hänen hevosensa oli niin janoinen, että sen kieli riippui ulkona, kuivana, sen sieraimet olivat muuttuneet punaisiksi ja olivat hiekan peitossa. Hän oli pitänyt nenäliinaa kasvojensa peittona hiekkamyrskyssä, kunnes se oli hiekan peitossa, ja hän oli kuolemassa janoon. Ja hän talutti hevostaan, kun hän osui tälle polulle. Ja hän sanoi nousseensa hevosen selkään nähtyään tämän riistapolun ja hän sanoi:

⁶⁰ Puhuin siitä, kuinka tämä pieni pyöreä vohveli on sananmukaisesti Kristuksen ruumis. No niin, katolinen kirkko uskoo sen. Oletteko koskaan panneet merkkeille, kuinka he kirkon ohi kulkiessaan tekevät ristinmerkin, kohottavat hattuaan ja niin edelleen. Se ei ole tuolle kirkolle, se on tuolle vohvelille siellä, jonka pappi on muuttanut kirjaimelliseksi Kristuksen ruumiiksi. Ja se on siellä, missä rotat ja hiiret voivat kuljettaa sen pois. Ettehän te säädyllisesti ajatellen voisi ajatella, että tuo leivän palanen voisi olla Herran Jeesuksen ruumis!

⁶¹ Kanssakäyminen, se on "puhua jollekin, joka vastaa, se on jotakin, jolle te voitte puhua." Itse tuo sana kanssakäyminen merkitsee "puhua jollekin" tai "olla yhteydessä jonkun kanssa, joka keskustelee kanssanne". Ja Jumala vastaa teille, on kanssakäymisessä. Ja se on yhä vain leipää ja viiniä, se mitä me kutsumme kanssakäymiseksi [ehtoolliseksi].

⁶² Nyt Jeesus sanoi täällä niin kuin luin: "Minun ruumiini on ruoka ja Minun Vereni on juoma."

⁶³ No niin, me haluamme ajatella Jeesusta ja liittää Hänet siihen, mikä Hän oli. Mikä on Hänen ruumiinsa? Mikä on Kristuksen ruumis? Uskovaisten ruumis on yhteydessä Hänen kanssaan Pyhässä Hengessä. Ei mikään epäjumalankuva, ei mikään leivänpalanen, vaan Henki, joka on uskovaisten sydämessä, ja he seurustelevat yhdessä, kun ihminen ja Jumala voivat keskustella toistensa kanssa, Jumalan poikina ja tyttärinä. Kuolevainen ihminen, sen Veren vuodattamisen kautta, joka toi anteeksiannon synnistä, ja tämä mies ja tämä nainen, poika tai tyttö, jolla on yhteys Kristuksen kanssa, on kanssakäymisessä Hänen kanssaan ruumiina.

⁶⁴ Niin kuin mies ja vaimo voivat istua ja keskustella jostakin asiasta, tai joku poika ja hänen tyttöystävänsä, niin Kristus ja Hänen seurakuntansa ovat yhteydessä toistensa kanssa. Siitä syystä me voimme kuulla Häneltä ja nähdä tulevan ennen kuin se tulee tänne, ja kertoa tulevaisuuden täydellisesti, koska me olemme kanssakäymisessä Jumalan kanssa, joka pitää Iankaikkisuutta käsissään. Kanssakäymisessä toistensa kanssa, tuo salaperäinen, hengellinen Kristuksen ruumis. Siihen ei liity minkään kaltaista epäjumalankuvaa, tai leipää tai viiniä, vaan se on hengellisessä muodossa.

⁶⁵ Jeesus sanoi saman asian. Ottakaa Johanneksen 4. luku, missä Hän puhui tuolle naiselle kaivolla, joka puhui sen kaltaisista asioista kuin: “Meidän isämme joivat tästä lähteestä ja kaivoivat tämän kaivon, ja Jaakob juotti tätä vettä lapsilleen ja karjalleen, ja te sanotte, että ‘tulee palvoa tiettyssä kaupungissa’, ja toiset sanovat: ‘tällä vuorella’.”

⁶⁶ Ja Jeesus vastasi ikään kuin olisi sanonut: “Hetkinen vain! Me olemme juutalaisia, me ymmärrämme mitä palvonta merkitsee. Mutta kuuntelehan tätä, nainen. Hetki tulee ja nyt on, että totiset palvojat tulevat palvomaan Jumalaa Hengessä ja Totuudessa. ‘Sinun Sanasi on Totuus.’ Ja Isä etsii sen kaltaisia, jotka tahtovat palvoa Häntä Hengessä ja Sanassa, Totuudessa. ‘Sinun Sanasi on Totuus.’” No niin, Hän sanoi sen tuolle naiselle.

⁶⁷ Näettekö, Kristus... Jumala on Henki. Kristus merkitsee “voideltua, Jumalalla voideltua miestä”, joka teki Hänet Kristukseksi. Nyt Kristus sanoi: “Minä olen Ruoka ja Juoma.” Ei mikään vohveli, joka voidaan syödä täällä. Se ei ole Kristus. Se viini, jonka me juomme alttarilla, ei ole Kristus. Se esittää Häntä kuvainnollisella tavalla. Vaan Kristus on Pyhä Henki, se voitelu, joka on Seurakunnan päällä, se on Ruoka ja Juoma.

⁶⁸ Suurin huuto, mitä missään maailmassa on, toivon, ettei kukaan teistä ole koskaan kuullut sitä, mutta jos olette, niin ei ole mitään nälkähuudon veroista. Kun näette äidin lapsensa kanssa, niin heikkona, ettei voi kävellä, ja tuo pieni lapsi on kuolemassa, vatsansa turvonneena nälästä, ja kuulla ne nyhkytykset, jotka nousevat tuon äidin sydäimestä, kun hän näkee tuon lapsen posket niin kuopalla, etteivät ne ole kuin luuta ja nahkaa, sen pienten ienten paistaessa lävitse, eikä se saa aikaan tuskin mitään ääntä, ja sen pienet silmät ovat pullistuneet ulos. Ei ole mitään nälkäisen ja janoisen huudon kaltaista.

⁶⁹ Ulkona erämaissa, kuinka monet miehet ovatkaan menehtyneet janooni. On monia tosi kertomuksia erämaista, joilla voisin pitää teitä täällä koko yön. Kuinka tullessanne janoiseksi, perkele antaa teille kangastuksen. Te olette nähneet niitä täällä, ei teidän tarvitse mennä länteen nähdäkseen niitä. Tiellä ajaessanne näyttää kuin jossakin edessä olisi vettä tiellä. Jokainen teistä on nähnyt sen, joka on ajanut täällä valtatiellä. Se on valhekangastus. Tässä jokin aika sitten, noin kolme tai neljä vuotta sitten, luin kuinka jotkut sorsat lentäessään maan

halki, näkivät kangastuksen ja putosivat tielle, ajatellen osuvansa veteen. Ja ne yksinkertaisesti hajosivat palasiksi, iskiessään kovaan tiehen, ajatellen laskeutuvansa veteen ja se olikin kangastus.

⁷⁰ Kuinka monta Kertaa perkele onkaan tehnyt tuon saman asian ihmisille, antamalla heille valhekangastuksen, vaikka siinä ei ole mitään muuta kuin tekouskoa. Niin monet ihmiset tänään saavat tekouskonnon, kun yritetään tehdä siitä jotakin, tai annetaan se vaikutelma, että siinä on jotakin, vaikka asia ei ole niin. Niin kuin tuo pieni lähetyssaarnaaja nainen sanoi, että hän odotti, kunnes oli positiivisen varma. Heidän on parasta tehdä se. Te ette voi tulla takaisin yrittämään uudestaan. Teillä on yksi mahdollisuus ja teillä on Piirustukset, niinpä meidän on parasta tehdä sen mukaan.

⁷¹ Nälän huuto, kuunnelkaa, se on suuri huuto, koska se on epätoivoinen huuto. Henkilö on kuolemassa. Ja oi, jos me voisimme päästä tuolle paikalle, jos tämä kansakunta voisi päästä sille paikalle, että se niin isoaisi Jumalaa! Se on pahemmassa nälänhädässä, kuin Intian kaltainen kansakunta, joka näkee nälkää fyysisesti, tämä kansakunta näkee nälkää hengellisesti. Mutta nähtyänne nälkää niin pitkään, tulee se sille paikalle, että te ette tiedä olevanne nälkäinen.

⁷² Aivan niin kuin jäädyttäessä. Sen jälkeen kun olette menneet niin pitkälle paleltumisessa, tulleet niin kylmettyneeksi, että jonkin ajan kuluttua teistä tuntuu lämpimältä. Ja kun niin käy, te kuolette! Ja se on vikana tänä iltana. Seurakunnat ovat tulleet niin kylmiksi, että ne ovat jäätymässä, ja ajattelevat olevansa lämpimiä, jäsenluvun mukaan ja ovat kuolemassa hengellisesti. Kuolemassa! Eivätkä tiedä sitä. Lopulta hän vain alkaa nukkua ja siinä kaikki. Hän ei enää koskaan herää, koska hänen verensä on jäätynyt hänen suonissaan.

⁷³ Nyt, janoaminen. Jeesus sanoi: “Minun Vereni on totinen Juoma.” Jos olette nälkäinen ja janoinen elääksenne, niin Jeesuksella on ainoa vesi, joka voi sammuttaa tuon janon. “Tulkaa Minun tyköni kaikki te työtätekevät ja raskaasti kuormitetut.” Ilmestyskirjassa sanotaan: “Joka on janoinen, tulkoon Elämän veden lähteelle ja juokoon ilmaiseksi.” Jos te janoatte Elämää!

⁷⁴ Me näemme tähtitieteilijöiden ennustavan, että joskus tämän kuun alkupuolella, alkaen toisesta tai viidennestä, tai johonkin aikaan tässä kuussa, Intian tähtitieteilijät ennustavat maailman räjähtävän palasiksi.